

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010600
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7219010600.6

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej v trestnej veci proti obžalovanému G. L. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/33/2019 zo dňa 19. 3. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 22. júna 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. L. a obžalovaného F. E..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 3T/33/2019 zo dňa 19. 3. 2020 uznal obžalovaných G. L. a F. E. vinnými z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť tak, že

dňa 10. 10. 2017 v čase okolo 21,00 hod. vo fajčiarskej miestnosti pre odsúdených bloku B, oddielu B/7 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca po predchádzajúcej dohode napadli spoluväzňa G. R. takým spôsobom, že potom, ako ho obž. G. L. zavolať do miestnosti na fajčenie, ho opakovane udrel rukou do oblasti tváre tak, že spadol na podlahu a následne ho obž. F. E. kopol do pravej strany tváre, čím poškodenému G. R. spôsobili zlomeninu spodiny očnice vpravo bez posunu, zlomeninu prednej steny čeľustnej dutiny a pomliaždenie tváre s celkovou dobou liečenia 21 dní.

Súd im za to uložil :

obžalovanému G. L. podľa § 156 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému F. E. podľa § 156 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní G. L. a F. E..

V písomných dôvodoch obžalovaný G. L. uviedol, že sa stará o chorú mamu a je závislá len na ňom, ktorú skutočnosť doloží aj lekárskou správou. Z uvedeného dôvodu žiada o uloženie podmieneného trestu.

Obžalovaný F. E. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podľa jeho názoru vypočutí svedkovia vypovedali pod nátlakom a klamali od začiatku. Cíti sa nevinný a je sklamaný z toho, že mu predĺžili

pobyt, pokiaľ je vo väzení 6 rokov a 4 mesiace. Žiada o prihliadanie na poľahčujúce okolnosti a o prešetrenie veci.

Obžalovaný F. E. svoje odvolanie písomne odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že má zato, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný v spolupáchateľstve s obžalovaným G. L. tak, ako mu je to kladené za vinu. Výpoveď obžalovaného G. L. je účelová, ktorý sa snaží o prenesenie zodpovednosti za skutok ešte na ďalšiu osobu. Poukázal na výpovede svedkov G. D., O. Q., N. N., ktorých hodnovernosť bola spochybnená. Poukázal na to, že poranenie sa nachádzalo na opačnej strane tváre, než by bolo poranenie spôsobené kopnutím obžalovaného. Závěry o tom, že k poraneniu tváre poškodeného malo dôjsť kopom do tváre jednoznačne nepotvrdil ani vyhotovený znalecký posudok G. A. R. ktorý stanovil, že k zraneniam mohlo dôjsť ako predchádzajúcim úderom rukou do tváre, tak aj nasledovným kopnutím. Poškodený incident oznámil až na druhý deň potom, ako bol obžalovaný L. premiestnený na iný oddiel. Z uvedeného je zrejmé, že poškodený mal obavu pred obžalovaným L. a nie pred obžalovaným F. E.. Ďalej má zato, že uložený trest nespĺňa funkcie trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., keďže nezohľadňuje následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného a považuje ho za neprimeraný.

Na základe uvedených okolností navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ až e/ Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne navrhol obžalovaného oslobodiť.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaných.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Na podklade dokazovania vykonaného riadnym a zákonným spôsobom v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie vyhodnotil okresný súd správne, že obžalovaný G. L., ktorý na hlavnom pojednávaní vinu priznal zo spolupáchateľstva, usvedčil aj spoluobžalovaného F. E., ktorý poškodeného kopol do hlavy. S jeho výpoveďou korešponduje aj výpoveď poškodeného M. R. a svedkov M. D. a O. Q., ktorí taktiež jednoznačne potvrdili kopnutie poškodeného obžalovaným E. do tváre. Vykonaným dokazovaním bola, aj podľa názoru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená obhajoba obžalovaného E., ktorý pripustil iba akési drgnutie nohou do ramena poškodeného z dôvodu, aby sa prebral a predstieranie kopnutia pred spoluobžalovaným L..

Poranenia poškodeného zodpovedajú mechanizmu ich vzniku v zmysle vykonaného znaleckého dokazovania, z ktorého je zrejmé, že išlo o silné a dobre mierené údery rukou do tváre poškodeného,

ako aj kopnutie nohou. Zlomeniny, aj keď neboli liečené operačne, doba ich liečenia 21 dní zodpovedá ich závažnosti.

Dôsledne sa okresný súd vysporiadal aj s vyhodnotením konania oboch obžalovaných v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., k čomu v zásade nemá krajský súd čo dodať a doplniť.

Vykonanému dokazovaniu a ustálenému skutku zodpovedá aj správne a zákonné ustálenie právnej kvalifikácie konania obžalovaných ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Vo vzťahu k výroku o treste krajský súd konštatuje, že okresný súd pri určení druhu trestu a jeho výmery sa u oboch obžalovaných dôsledne vysporiadal jednak s osobami oboch obžalovaných, ich predchádzajúcim životom a so všetkými okolnosťami majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák.

V zmysle uvedeného správne vyhodnotil u obžalovaného G. L. jednu poľahčujúcu okolnosť a to priznanie a vyjadrenú ľútosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t. j. že už bol za trestný čin odsúdený. Zohľadniac rovnako ako okresný súd, aj predchádzajúci život odsúdeného G. L., vrátane hodnotenia jeho správania vo výkone trestu odňatia slobody sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o obžalovaného F. E. ani krajský súd nemal žiadnu pochybnosť o tom, že nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť. Priťažujúca okolnosť je, že tento obžalovaný už bol taktiež za trestný čin odsúdený, čo následne viedlo okresný súd správne a v súlade s Trestným zákonom k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. a teda k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu s tým, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na dolnej hranici takto zákonom zvýšenej trestnej sadzby, aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá u tohto obžalovaného všetkým kritériám z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Len pre úplnosť krajský súd dodáva, že vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia oboch obžalovaných ukladanie podmienkových trestov odňatia slobody neprichádzalo do úvahy, keďže celkom zjavne prechádzajúci, či doterajší dlhodobý výkon trestu v spojení s obmedzením osobnej slobody nepriniesol prevýchovný výsledok, navyše úmyselnej trestnej činnosti násilného charakteru sa dopustili práve vo výkone trestu odňatia slobody.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. okresný súd oboch obžalovaných zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.